

Αριθμ. Πρωτ.: Φ.1/3/790

Έν Καισαριανῇ τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 2014

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 140ή

Πρός
τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας

Εὐλογημένοι Χριστιανοί.

Τίς ἡμέρες αὐτές 92 ἔτη μετὰ τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ (1922) ἡ Ἐκκλησία μας στρέφει τὴν μνήμη της στό μαρτύριο τῶν Ἐθνοῖερομαρτύρων Μητροπολιτῶν α) Σμύρνης Χρυσοστόμου β) Μοσχονησίων Ἀμβροσίου γ) Κυδωνιῶν Γρηγορίου καί δ) Ἰκονίου Προκοπίου, ε) Ἐπισκόπου Ζήλων Εὐθυμίου καθώς ἐπίσης καί τῶν λοιπῶν Κληρικῶν καί Λαϊκῶν πού ὑπέστησαν βίαιο καί μαρτυρικό θάνατο στά φρικαλέα ἐκεῖνα γεγονότα τῶν διωγμῶν καί τῶν μαρτυρίων.

Σέ αὐθεντικά κείμενα καταγράφεται ἡ συντελεσθεῖσα γενοκτονία:

α' Παραθέτουμε απόσπασμα από τήν "Εκθεση τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου, ὅπως ἐγράφη στήν γλῶσσα τῆς ἐποχῆς γιά τούς ἀπηνεῖς διωγμούς τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπό τούς Νεοτούρκους.

«Τό Κεμαλικόν κίνημα, τοῦ ὁποίου πρωτεργάται ὑπῆρξαν τὰ μάλλον φανατικά καί βάρβαρα στοιχεῖα τοῦ Τουρκικοῦ κράτους, εὐθύς ἅμα τῇ ἐμφανίσει αὐτοῦ, κήρυξαν ἀπηνῆ διωγμόν κατὰ παντός Χριστιανικοῦ, ὑπερέβαλεν εἰς ἀγριότητα τήν ἀπό τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τουρκικήν κατὰ τῶν Χριστιανῶν πολιτικήν.

.....
.....

Καί τί μὲν ὑπέστησαν ἐν τῇ Κεμαλοκρατουμένη Μικρᾷ Ἀσίᾳ οἱ Χριστιανοί, ἐκτοπισθέντες, ληστευθέντες, ἀτιμασθέντες, σφαγέντες εἶνε σχεδὸν γνωστὰ τοῖς πᾶσιν.

Εἶνε ὅμως εἰσέτι ἄγνωστα ἐπακριβῶς τὰ κατὰ τοῦ κλήρου διενεργηθέντα
.....
.....

Γνωρίζομεν ὅτι Μητροπολῖται καί Ἐπίσκοποι ὡς ὁ Ἰκονίου Προκόπιος, ὁ Ζήλων Εὐθύμιος, ὁ Σεβαστείας Γερβάσιος, ὁ Πατάρων Μελέτιος, ὁ Ῥοδουπόλεως Κύριλλος, ὁ πρῶν Ῥοδουπόλεως Λεόντιος, οἱ ἀρχιμανδριῖται Ματθίας ἀρχιερατικός ἐπίτροπος ἐν Ναζλῇ, Χρυσόστομος ἀρχιερατικός ἐπίτροπος ἐν Δενιζλῇ, Λεόντιος ἀρχιερατικός ἐπίτροπος ἐν Μυλάσσοις, οἱ ἀρχιδιάκονοι Ἰωακεῖμ Γούναρης, Ξενοφῶν Ῥαπτάκης, ὁ ἱερὸς κλῆρος ἐν γένει τῶν ἐπαρχιῶν Ἀνέων, Ἡλιουπόλεως, Πισιδίας, Ἰκονίου, Καισαρείας, Νεοκαισαρείας, Χαλδείας, Τραπεζοῦντος, Κολωνίας καί τῶν λοιπῶν Κεμαλοκρατουμένων ἐπαρχιῶν ἄλλοι μὲν ἐφονεύθησαν, βασανισθέντες ἀγρίως, ἄλλοι δὲ ἀπομακρυνθέντες βιαίως ἐκ τῶν ποιμνίων των ἀπέθανον ἐν ταῖς φυλακαῖς καί τῇ ἐξορίᾳ καί ἄλλοι βασανίζονται εἰσέτι ἐξόριστοι εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς, στερούμενοι περιθάλψεως καί βοηθείας (βλέπε Περιοδικό «Χριστιανικόν Ἡμερολόγιον 1925» (Ἐν Ἀθήναις Τύποις Φοῖνικος 1924 σελ. 107-122).

* * * * *

β' Παραθέτουμε επίσης απόσπασμα της Ἀναφορᾶς τοῦ ἰδίου Μητροπολίτου πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην γιὰ τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ καὶ τὸ μαρτυρικὸ θάνατο τοῦ ἐθνοῖερομάρτυρα Χρυσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης:

«Αἱ πληροφορίες αἱ συλλεγεῖσθαι τὴν ἐπομένην ἐκ διαφόρων πηγῶν ἐβεβαίουν πᾶσαι ὅτι κατεδόθη οὗτος εἰς τὸν ὄχλον, ὅστις διαπομπεύσας καὶ καταβασανίσας αὐτόν, διεμέλισε τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ εἶτα περιέφερεν ἐν θριάμβῳ τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ ράβδον ἀνά τὰς Τουρκικὰς συνοικίας, διαλαλῶν τὴν «παραδειγματικὴν τιμωρίαν κιαφίρ, προδοτικῶς πρὸς τοὺς Τούρκους πολιτευθέντος». Οὕτως ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ Ἀρχιερεὺς, διανύσας τὸν θεοφιλῆ αὐτοῦ βίον ἐν ἀρεταῖς καὶ ἀγιότητι, περιπαθῶς ἀγαπήσας τὴν Ἐκκλησίαν, ἀγωνισθεὶς καλλινίκως ὑπὲρ τοῦ Ἑθνους καὶ πρωτοστατήσας ἐν παντί ἔργῳ, τιμῶντι λειτουργὸν πραγματικὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἐγένετο, κατὰ τὰ περὶ αὐτοῦ προφητικῶς ὑπὸ τοῦ πνεύματος εἰρημένα, πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ ἐδόθη αὐτῷ ὁ στέφανος τῆς ζωῆς. Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, θρηνοῦσα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ διαπρεποῦς Αὐτῆς λειτουργοῦ, εἶναι, δὲν ἀμφιβάλλω, ὑπερήφανος διὰ τὸ μακάριον αὐτοῦ τέλος, τὸ ἐπισφραγίσαν βίον χριστιανοπρεπῆ, πλήρη ἐργασίας ἀκαμάτου καὶ μόχθων ὑπερανθρώπων. Ὁ μισθαποδότης τοῦ Κυρίου ἅς προσδεχθῇ αὐτόν εἰς τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν!»

Ἵνα σχηματίσῃ ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη καὶ προσκυνητὴ μοι Παναγιότης ἀμυδράν ἰδέαν τῶν ἀφαντάστως τραγικῶν τούτων γεγονότων, ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω ὅτι λέμβοι πλήρεις γυναικοπαίδων ἐσύροντο διὰ σχοινίου δεδεμένου εἰς τὸν λαιμόν τολμηρῶν ἀνδρῶν, οἵτινες κολυμβῶντες κατῴρθωσαν νὰ περισώσωσι τὸ πολύτιμον φορτίον καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εὗρον τὸν θάνατον ἐκ τῆς κοπώσεως, πνιγέντες ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος. Ἄλλαι πάλι γυναῖκες μὴ δυνάμεναι ἐπὶ πλέον νὰ κολυμβῶσιν ἐρυμουλκοῦντο ὑπὸ τῶν ἐντὸς τῶν λέμβων, κρατούντων αὐτάς ἐκ τῆς κόμης». (βλέπε Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν τ. 4, σσ.301-322, Ἀφιέρωμα στὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ, Κέντρο Μικρασιατικῶν Σπουδῶν, Ἀθήνα 1983).

* * * * *

Τά γεγονότα αὐτά ἔσυραν στό δρόμο τοῦ ξεριζωμοῦ καί τῆς προσφυγιᾶς ἐνάμισυ ἑκατομμύριο Μικρασιάτες. Μπροστά στίς θυσίες τους, στά μαρτύριά τους, στίς ταλαιπωρίες τους σήμερα στεκόμαστε μέ πολύ σεβασμό καί τιμή καί κλίνουμε εὐλαβικά τό γόνυ μας.

Στούς Δήμους πού περιλαμβάνει ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἐγκαταστάθηκαν πρόσφυγες μετά τόν διωγμό τους ἀπό τίς πατρίδες τους, πού ἦλθαν ἐνδεεῖς ἀφοῦ ἔχασαν τήν περιουσία τους καί ὅλα τά ὑπάρχοντά τους καί κατέφυγαν στίς περιοχές αὐτές γιά νά στεγασθοῦν καί νά θεμελιώσουν μία νέα περίοδο ζωῆς.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ.